

ارزیابی هیبریدهای دیپلولئید با فرم ریشه صاف و گرد (Broad elliptic) در چندرقند

Evaluation of sugar beet diploid hybrids with smooth and round root shape

سعید واحدی^{۱*}، مجید محرم زاده^۲، شهرام خدادادی^۳، علیرضا حیدری^۳ و یاپک بابایی^۱

تاریخ دریافت: ۹۴/۱۲/۴؛ تاریخ پذیرش: ۹۴/۱۱/۱۹

س. واحدی، م. محرمزاده، ش. خدادادی، ع.ر. حیدری و ب. بابایی. ۱۳۹۵. ارزیابی هیبریدهای دیپلولئید با فرم ریشه صاف و گرد (Broad elliptic) در چندرقند. چندرقند، ۱(۱): ۲۹-۳۶. DOI:10.22092/jsb.2016.106111

چکیده

چندرقند ریشه‌ای مخروطی شکل دارد که در زمان برداشت انتهای آن شکسته و در زمین باقی می‌ماند لذا میزان قابل توجهی از محصول ریشه و به تبع آن محصول قند از بین می‌رود. ضمناً خاک مزرعه نیز در شیارهای جانبی ریشه باقی مانده و همراه آن به کارخانه قند حمل می‌گردد. در مناطق آلوده به نماتد و ریزومانیا خاکی که با ریشه چندرقند جابجا می‌شود موجب گسترش این بیماری‌ها می‌شود. گسترش بیماری از یک سو و نیز اتلاف عملکرد ریشه از سوی دیگر محققین را بر آن داشت که بدنبال تهیه هیبریدهایی با فرم ریشه صاف و گرد باشند تا میزان خسارت و انتقال آلودگی به حداقل برسد. در این تحقیق از فamilی‌های فول سیب دو جمعیت F2 با کدهای ۲۷۱۰۲ و ۲۷۱۳۱ با فرم ریشه صاف و گرد جهت تهیه هیبرید استفاده شد. پایه مادری مورد استفاده (سینگل کراس ۲۳۱*۲۶۱) از صفات کمی و کیفی مطلوب برخوردار بود. ارقام هلیکس و رسول بهدلیل دara بودن عیارقند بالا، راندمان استحصال مناسب و فرم ریشه مطلوب به عنوان شاهد در این آزمایش مورد استفاده قرار گرفتند. هیبریدهای بدست آمده در یک آزمایش شامل ۱۶ رقم و در قالب طرح بلوک‌های کامل تصادفی با چهار تکرار در دو منطقه کرج و مغان مورد مقایسه قرار گرفتند. با توجه به نتایج بدست آمده، تجزیه بای پلات و تجزیه خوشای برمبنای میانگین صفات کمی و کیفی، هیبریدها به پنج گروه تقسیم شدند. برمبنای صفات ظاهری ریشه (صفایی، فرم و یکنواختی ریشه) و نیز صفات کمی و کیفی (عملکرد ریشه، عملکرد شکر، عیار قند و راندمان استحصال) هیبریدهای 27102-S1.25 (261*231)، 27102-S1.44 (261*231)، 27131 (261*231) و S1.3 که به ترتیب ۷۱ تن در هکتار عملکرد ریشه داشتند به عنوان بهترین هیبریدها شناخته شدند.

واژه‌های کلیدی: چندرقند، صفات کمی و کیفی، صاف و گرد، فرم ریشه

۱ - مری پژوهشی مؤسسه تحقیقات اصلاح و تهیه بذر چندرقند، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، کرج، ایران. *نویسنده مسئول
۲ - مری پژوهشی بخش تحقیقات چندرقند، مرکز تحقیقات و آموزش کشاورزی و منابع طبیعی استان اردبیل، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، اردبیل، ایران.
۳ - کارشناس ارشد مؤسسه تحقیقات اصلاح و تهیه بذر چندرقند سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، کرج، ایران.

مقدمه

طی دو سال توسط محققین انجام گردید نشان داد فاکتورهای اصلی (سال، مکان و رقم) و اثر متقابل آن‌ها تأثیر کمتری روی پارامترهای فرم ریشه داشته است تا عملکرد ریشه و اجزای آن. اثر مستقیم و معنی‌داری بین سطح ریشه و عملکرد آن و میزان پتاسیم ریشه برای سال×مکان×رقم دیده شد. همچنین ریشه‌های گرد با تجمع پتاسیم و کاهش سدیم ارتباط نشان دادند. (Tsialtas and Maslaris 2010)

تحقیقات انجام شده بر روی لاین‌های صاف و گرد نشان داد، عیارقند در نسل F2 نسبت به ارقام شاهد بسیار پایین بوده است. این طور به نظر می‌رسد که از نظر شکل ظاهری دستیابی به تیپ‌های مشابه چندرقند در نسل F2 آسان باشد ولی عیارقند افزایش نمی‌باید. به هر حال می‌توان نتیجه‌گیری کرد که براساس قانون مندل تعدادکمی ژن اثرات متقابل خواص پیچیده شکل ریشه چندرقند را تعیین می‌کنند.

(Fischer 1989)

یکی از پژوهش‌های موفق در این زمینه، انتقال ژن‌های کنترل کننده صافی ریشه از چندر علوفه‌ای به چندرقند بود. در این پژوهه هدف اصلی تهیه ارقام جدید بدون خسارات ناشی از برداشت ریشه بود. به علاوه مقدار زیادی گل و لای چسبیده به ریشه نه تنها هزینه‌های نقل و انتقال را افزایش می‌دهد بلکه به هیبریدهای سیلو شده در کارخانه نیز خسارت وارد می‌کند. اصلاح ارقام صاف و بدون شیار چندرقند می‌تواند (Theurer 1993) زیان‌های برداشت و سیلو را کاهش دهد. (Olsen et al. 2001) اظهار داشتنده، انتقال خاک توسط ریشه مشکلات عمده‌ای برای کارخانجات ایجاد می‌کند. مقدار خاک چسبیده به ریشه به فاکتورهای مختلفی مثل رقم، بارندگی، تراکم، ادوات برداشت، تنظیم سرعت آن‌ها و... بستگی دارد. بر طبق نظر آنها ارقامی که گل و لای کمتری به آن‌ها می‌چسید دارای مزایایی مثل راحتی فرایند تمیز

در سال ۱۹۸۳ کروموجیک (Kromwijk 1983) گزارش نمود میزان قابل توجهی از محصول ریشه و قند چندرقند در زمان برداشت و بعد از مرحله برداشت از بین می‌رود. این موضوع مورد تائید بسیاری از محققین اصلاح نباتات قرار گرفته است. (Fauchers 1989 Ahrens et al. 1990 Mesken 1990 and Brussard 1996) همچنین حجم زیادی از خاک زراعی که روی ریشه‌های چندرقند باقی مانده، در زمان برداشت جایجا شده و هزینه‌های برداشت و حمل و نقل را به طور قابل توجهی افزایش می‌دهد اگرچه پیشرفت در زمینه ماشین‌های برداشت چندرقند و دقت در تنظیم آن‌ها در زمان برداشت چندرقند اهمیت فراوان دارد اما تغییر شکل ریشه چندرقند می‌تواند به طور قابل توجهی از کاهش محصول جلوگیری نماید (Brussard 1996). تنوع ژنتیکی برای فرم ریشه در چندرقند محدود می‌باشد اما فرم گرد با پوست صاف ریشه را می‌توان در بین چندرهای لبوئی و علوفه‌ای پیدا نمود. بسیاری از جمله Kozlowski 1947; Coe 1981; Brussard 1996; Mesbah 1990. کو و ترر (Coe and Theurer 1987) و دمینگ (Coe and Theurer 1987) تلاش نمودند تا صفت گردی را از چندرهای لبوئی و علوفه‌ای به چندر زراعی منتقل و توده‌هایی با این خصوصیات در چندرقند ایجاد نمایند. مسکن (1990) در تحقیقات خود به این نتیجه رسید که وراثت فرم ریشه تحت کنترل چندین ژن با اثر افزایشی بوده و می‌توان از طریق گرینش طی چند نسل صفت گردی را از چندر لبوئی به چندرقند انتقال داد. وی به لای‌هایی دست یافت که از نظر عملکرد ریشه اختلافی با ارقام شاهد نداشتند و درصد قند آنها کمی کمتر از ارقام شاهد بود. مطالعه‌ای که بر روی رابطه بین شکل ریشه، عملکرد و صفات کیفی چندرقند

عمل آمد (از هر جمعیت F2 تعداد ۵۰ فامیل فولسیب به دست آمد). در شهریورماه همان سال از خوش بذرترین فولسیب‌ها به همراه سینگل کراس ۲۶۱×۲۳۱ برای تهیه اشتکلینگ استفاده شد. در سال ۱۳۸۸ در کرج نسبت به تلاقی فامیل‌ها با سینگل کراس ۲۶۱×۲۳۱ اقدام گردید و در نهایت تعداد ۱۴ هیبرید به دست آمد. در بهار سال ۱۳۸۹ هیبریدها به همراه دو رقم هلیکس و رسول به عنوان شاهد به صورت یک آزمایش ۱۶ رقی دردو منطقه کرج و مغان در قالب طرح بلوك‌های کامل تصادفی با چهار تکرار مورد مقایسه قرار گرفتند. ارقام هلیکس و رسول به دلیل دارا بودن عیارقند بالا، راندمان استحصلال مناسب و فرم ریشه مطلوب به عنوان شاهد در این آزمایش مورد استفاده قرار گرفتند. یادداشت برداری صفات ریشه (وجود یا عدم وجود شیار و رنگ ریشه)، و دسته‌بندی فرم ریشه بر اساس دستورالعمل (IBPGR 1991) (گرد، استوانه و مخروطی) انجام گردید. صافی، فرم و یکنواختی ریشه هریک بر اساس مقیاس یک تا پنج نمره‌دهی شد که در آن نمره یک برای ریشه شیاردار، کشیده و نایکنواخت و نمره پنج برای ریشه بدون شیار، خوش فرم و یکنواخت منظور گردید (شکل ۱). صفات کمی و کیفی مورد بررسی شامل عملکرد ریشه در هکتار (RY)، عملکرد شکرسفید در هکتار (WSY)، عیارقند (SC)، میزان ناخالصی (سدیم، پتاسیم و نیتروژن)، راندمان استحصلال (Pur)، و ملاس (MS) بود. جهت انجام محاسبات آماری از نرم‌افزارهای SAS و Spss استفاده شد و با استفاده از آزمون چند دامنه‌ای دانکن در سطح احتمال پنج درصد نسبت به مقایسه هیبریدها بر اساس صفات فوق الذکر اقدام گردید. داده‌های مربوط به رتبه یکنواختی، فرم و صافی (داده‌های رتبه‌ای) با استفاده از آمار ناپارامتری و به کارگیری آزمون فریدمن توسط نرم‌افزار Minitab تجزیه و تحلیل شدند.

کردن، حداقل شکستگی و زخمی شدن ریشه و در نتیجه تنفس کمتر آن، کاهش هزینه‌های انتقال، کاهش مقدار شن و ماسه در خمیر و آسیب کمتر به تیغه‌های برش کارخانه می‌باشد. برنامه تلاقی بین چندرقند با چندر علوفه‌ای و لبوئی به منظور انتقال صفت صافی و فرم مناسب ریشه به چندرقند از سال ۱۳۷۷ در مؤسسه تحقیقات چندرقند آغاز گردید، در این سال ارزیابی اولیه توده‌های بومی علوفه‌ای و لبوئی برای صفات مختلف مرغولوژیکی و فیزیولوژیکی در کرج انجام گرفت. صفات مهم از جمله رنگ برگ، شکل ریشه همراه با وجود یا عدم وجود شیار یادداشت برداری و توده‌ها مورد مقایسه قرار گرفتند. نتایج حاکی از وجود اختلاف معنی‌دار بین فامیل‌های انتخاب شده بود (Mesbah 2005)

هدف از تحقیق حاضر استفاده از منابع صاف و گرد در پایه‌های پدری برای تهیه هیبریدهای خوش فرم با کیفیت مطلوب در چندرقند و در نهایت تشخیص و معرفی آن هیبرید(ها) با پتانسیل بالای عملکرد قند در واحد سطح، جهت تولید ارقام تجاری می‌باشد.

مواد و روش‌ها

از فامیل‌های فولسیب دو جمعیت F2 تحت شماره ۲۷۱۳۱ و ۲۷۱۰۲ که از فرم و عملکرد ریشه مناسب برخوردار بودند جهت تهیه هیبرید استفاده شد. پایه مادری مورد استفاده در این تلاقی‌ها (سينگل کراس ۲۶۱×۲۳۱) نیز دارای صفات کمی و کیفی مطلوب بود. در بهار سال ۱۳۸۶ جمعیت‌های مذکور در مزرعه سلکسیون کشت شدند. در پاییز همان سال ریشه‌های خوش فرم و صاف (از هر جمعیت ۵۰۰ ریشه) انتخاب و بعد از تعیین خصوصیات کیفی، ریشه‌هایی که از کیفیت بهتری برخوردار بودند جهت زمستان گذرانی به سردخانه منتقل شدند. در سال ۱۳۸۷ از هر ریشه منتخب در زیر کیج بذرگیری به

معنی‌داری را بین هیبریدهای مورد ارزیابی در سطح پنج درصد نشان داد. بنابراین می‌توان نتیجه گرفت که هیبریدهای مورد بررسی فقط از نظر فرم ریشه با همیگر اختلاف معنی‌داری داشتند.

رتبه یکنواختی هیبریدهای ۱، ۲، ۳، ۴، ۵، ۶، ۷، ۱۰ و ۱۴ از رتبه ارقام شاهد (۳/۲۵) بیشتر بود و بیشترین رتبه یکنواختی ریشه در هیبرید ۴ (۴/۱۳) وجود داشت (جدول ۱). رتبه فرم ریشه هیبریدهای ۱، ۲، ۴، ۳، ۲ و ۱۰ بیشتر از رتبه رقم شاهد خارجی (۳/۰۰) بود و بیشترین رتبه فرم ریشه مربوط به هیبرید ۴ (۴/۱۳) بود. رتبه صافی ریشه هیبریدهای ۱، ۲، ۴، ۶، ۷ و ۱۰ بیشتر از رتبه ارقام شاهد (۳/۶۳) بود و بیشترین رتبه صافی در هیبرید ۴ (۴/۳۸) مشاهده شد. در مجموع وضعیت یکنواختی، فرم و صافی ریشه هیبریدهای ۱، ۲، ۴، ۱۰ و ۷ از ارقام شاهد بهتر بود و در این بین نیز بهترین وضعیت ریشه در هیبرید ۴ وجود داشت.

شکل ۱ فرم ریشه مناسب گرد (4) و فرم ریشه مناسب کشیده (6Narrowo triangular)

نتایج و بحث

نتایج رتبه یکنواختی، فرم و صافی تمامی هیبریدها در جدول ۱ آورده شده است. بر اساس نتایج آزمون ناپارامتری فریدمن، مقدار کایاسکور به دست آمده برای صفات یکنواختی و صافی به ترتیب ۲۱/۷۱ و ۱۸/۸۷ بود که به این ترتیب بین هیبریدها اختلاف معنی‌داری وجود نداشت. هرچند رتبه هیبرید ردیف ۴ (۴/۲۳۱ * ۲۷۱۰۲-۳۱.۲۵) از نظر هر سه صفت برتری نسبی با دیگر هیبریدها و شاهدهای آزمایش داشت. همچنین مقدار کایاسکور فرم ریشه ۳۷/۴۱ بود که اختلاف

جدول ۱ میانگین نمره صفات فرم ریشه، صافی ریشه و یکنواختی هیبریدهای مورد بررسی در آزمایش ۱۶ رقمی - سال ۱۳۸۹

ردیف	زنوتیپ	صفات ریشه	فرم ریشه	یکنواختی ریشه
۱	(261*231) * 27102-S1.2	۳/۷۵	۳/۵۰	۳/۷۵
۲	(261*231) * 27102-S1.4	۳/۸۸	۴/۰۰	۳/۷۵
۳	(261*231) * 27102-S1.22	۳/۶۳	۳/۸۸	۳/۷۵
۴	(261*231) * 27102-S1.25	۴/۳۸	۴/۱۳	۴/۱۳
۵	(261*231) * 27102-S1.44	۳/۵۰	۳/۲۵	۳/۳۸
۶	(261*231) * 27102-S1.46	۳/۷۵	۳/۰۰	۳/۰۰
۷	(261*231) * 27102-S1.20	۳/۸۸	۳/۵۰	۳/۷۵
۸	(261*231) * 27131-S1.1	۳/۵۰	۳/۲۵	۳/۲۵
۹	(261*231) * 27131-S1.2	۳/۳۸	۱/۱۳	۳/۱۳
۱۰	(261*231) * 27131-S1.3	۳/۶۳	۳/۳۸	۳/۵۰
۱۱	(261*231) * 27131-S1.5	۳/۲۸	۳/۱۳	۳/۱۳
۱۲	(261*231) * 27131-S1.7	۳/۳۸	۳/۰۰	۳/۲۵
۱۳	(261*231) * 27131-S1.11	۳/۲۸	۳/۱۳	۳/۰۰
۱۴	(261*231) * 27131-S1.15	۳/۵۰	۳/۵۰	۳/۵۰
۱۵	Helix	۳/۶۳	۳/۰۰	۳/۲۵
۱۶	Rasoul	۳/۶۳	۳/۱۳	۳/۲۵

۱ = نمره صافی ریشه ۱-۵ (نمره ۱ ریشه شیاردار و نمره ۵ ریشه بدون شیار)، ۲ = نمره فرم ریشه ۱-۵ (نمره ۱ ریشه کشیده تیپ ۶ نمره ۵ ریشه خوش فرم تیپ ۴)، ۳ = نمره یکنواختی ریشه ۱-۵ (۱ توده نایکنواخت و ۵ توده یکنواخت)

ریشه، عیار قند، عملکرد شکر و راندمان استحصال در سطح احتمال یک درصد معنی دار شد که بیانگر اختلاف پتانسیل

بر اساس نتایج تجزیه واریانس مرکب آزمایش مقایسه عملکرد هیبرید ها در دو منطقه اثر رقم برای صفات عملکرد

نشد. بهتر است در خصوص صفات عملکردنیش و عملکردشکر از روش‌های تجزیه پایداری یا تجزیه خوش‌های بهره جست که نتایج تجزیه خوش در ذیل آمده است. برتری تعدادی از هیبریدها نسبت به ارقام شاهد طی دو سال برتری قبل اطمینان و ناشی از پتانسیل تولید عملکرد بیشتر این هیبریدها بود.

ژنتیکی ارقام و هیبریدهای مورد مقایسه در آزمایش بود. به عبارت دیگر، هیبریدهای مورد آزمایش از نظر توان تولید محصول با یکدیگر اختلاف داشتند (جدول ۲).

اثرمتقابل مکان × رقم برای صفت عملکردنیش و عملکردشکر به ترتیب در سطح پنج و یک درصد معنی‌دار گردید و برای صفات عیار قند و راندمان استحصلال معنی‌دار

جدول ۲ تجزیه واریانس مرکب خصوصیات کمی و کیفی هیبریدها ای مورد بررسی در دو منطقه کرج و مغان در سال ۱۳۸۹

منابع تغییر	درجه آزادی	عملکردنیش	عملکرد شکر	عيار قند	راندمان استحصلال
مکان	۱	۱۰.۹۷/۲۸**	۲۴۲/۸۵**	۲۴۹/۲۴ **	۱۹۷۶۶/۴۳**
تکرار(مکان)	۶	۳۷۷/۰.۷	۵/۸۸	۴/۷۹	۴۸۱/۴۷
رقم	۱۵	۷۸۶/۳۷ **	۴/۷۷ **	۱۰/۰.۲ **	۴۴۲/۲۴ **
مکان × رقم	۱۵	۱۲۲/۸۶ *	۳/۲ **	۱/۱۸ ns	۸۵/۸۱ ns
خطا	۹۰	۶۱/۹۲	۰/۹۹۶	۰/۸۷	۶۴/۶۳

ns, * و ** به ترتیب غیرمعنی‌دار و معنی‌دار در سطح احتمال پنج و یک درصد

ناشی از پتانسیل تولید عملکردنیش بیشتر این هیبرید بود. یکی از دلایل عملکرد بالای هیبریدهای جدید را می‌توان به منشا علوفه‌ای والد پدری آن‌ها نسبت داد. (Mesken 1990)

بر اساس نتایج سالانه و میانگین دوسال دومنطقه هیبرید 27102-S1.25 * (261*231) از نظر عملکرد ریشه در هکتار واحد تفاوت معنی‌دار با ارقام رسول و شاهد خارجی بود (جدول ۳). برتری هیبرید 27102-S1.25 * (261*231)

جدول ۳. نتایج مقایسه میانگین صفات کمی و کیفی هیبریدها در دو منطقه کرج و مغان در سال ۱۳۸۹

ردیف	زنوتب	عملکرد ریشه (تن در هکتار)	عيار قند(درصد)	عملکرد شکر (تن در هکتار)	راندمان استحصلال(درصد)
۱	(261*231) * 27102-S1.2	۸۰/۱۴ab	۱۱/۸۴Fgh	۵/۰.۹bcde	۵۶/۰.۵efg
۲	(261*231) * 27102-S1.4	۷۷/۸bcd	۱۰/۹ahi	۴/۰.ref	۴۷/۲۷g
۳	(261*231) * 27102-S1.22	۷۶/۶abcd	۱۰/۳ai	۳/۵af	۴۵/۶۹g
۴	(261*231) * 27102-S1.25	۸۳/۸۴a	۱۱/۵agh	۵/۹abcd	۵۲/۸۳fg
۵	(261*231) * 27102-S1.44	۷۵/۷۱abc	۱۲/۴۵efg	۵/۶۵abcd	۵۹/۸۱abcdef
۶	(261*231) * 27102-S1.46	۶۹/۴vcd	۱۲/۱۳fg	۴/۸۱cde	۵۶/۸۶def
۷	(261*231) * 27102-S1.20	۸۰/۶۸ab	۱۱/۷۶fgh	۵/۸vabcd	۵/۷۰.۴cdef
۸	(261*231) * 27131-S1.1	۵۷/۶۹f	۱۳/۶۹abc	۵/۱۷abcd	۶۴/۸۱abcd
۹	(261*231) * 27131-S1.2	۵۲/۹۱f	۱۲/۲۳bcde	۴/۷۷de	۶۶/۹۶ab
۱۰	(261*231) * 27131-S1.3	۷۱/۲۸cd	۱۳/۵bcde	۶/۶۱a	۶۶/۷۸ab
۱۱	(261*231) * 27131-S1.5	۶۶/۶۹de	۱۲/۴۶abcde	۵/۸۸abc	۶۵/۷۵abcd
۱۲	(261*231) * 27131-S1.7	۵۷/۰.۱f	۱۲/۱۹bcde	۴/۵۲de	۶۲/۱۲bcde
۱۳	(261*231) * 27131-S1.11	۵۸/۶۱ef	۱۲/۶۳defg	۴/۶۶de	۶۲/۴۹bcde
۱۴	(261*231) * 27131-S1.15	۶۶/۲۸de	۱۲/۷۳cdef	۵/۱۸bcde	۶۲/۲۲bcde
۱۵	Helix	۵۷/۷۳f	۱۴/۴۱a	۶/۱۲ab	۷۷/۳۳a
۱۶	Rasoul	۵۷/۶۸f	۱۳/۸۹ab	۵/۴۵bcd	۶۶/۲۸abc

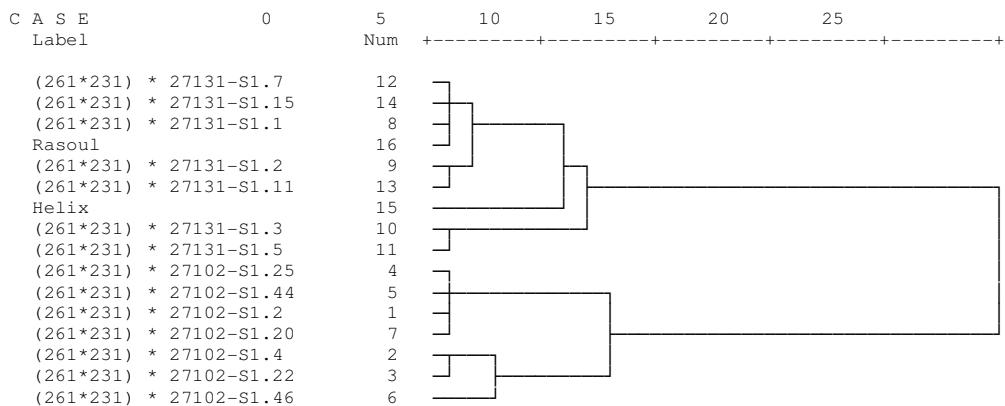
در هر ستون، اعدادی که حداقل دارای یک ضریب مشترک هستند در سطح احتمال پنج درصد، اختلاف معنی‌داری نشان دادند.

و (261*231) * 27102-S1.20 ، 27102-S1.25
در بین هیبریدهای مورد بررسی بهترین هیبریدها بوده و در گروه اول قرار گرفتند. این هیبریدها دارای بالاترین مقدار عملکردنی شکر بوده و از نظر راندمان استحصال و عیارقند در حد متوسط بودند.

هیبریدهای (261*231) * 27102-S1.4 * (261*231) * 27102-S1.22 در گروه دوم قرار گرفتند. هیبریدهای S1.46 در گروه سوم (261*231) * 27131-S1.5 و 27131-S1.3 قرار گرفتند که مشخصه بارز آن‌ها عیارقند و عملکردنی بالاست. شاهد خارجی Helix به تنهایی در گروه چهارم قرار گرفت. گروه پنجم نیز شامل دو زیرگروه بود. در زیرگروه اول هیبریدهای (261*231) * 27131-S1.2 و (261*231) * 27131-S1.11 در زیرگروه دوم هیبریدهای (261*231) * 27131-S1.15 و (261*231) * 27131-S1.1. قرار گرفتند (شکل ۲).

عيارقند هیبریدها از ۱۰/۳۸ تا ۱۳/۶۹ درصد متغیر بود در حالی که شاهد خارجی آزمایش (رقم هلیکس) با عیار ۱۴/۴۱ درصد، بهترین هیبرید آزمایش بود که با هیبریدهای (261*231) * 27131-S1.1 در یک گروه آماری قرارگرفت (جدول ۳). صفت عیارقند تعدادی از هیبریدها به دلیل منشا علوفه‌ای والد پدری پایین آن‌ها بود که می‌توان با بهره‌جوبی از روش گزینش این صفت را ارتقاء بخشید (Mesken 1990). از نظر راندمان استحصال در بین هیبریدهای آزمایش بهترین راندمان استحصال را رقم (261*231) Helix با ۷۲/۳۳ درصد دارا بود و هیبریدهای (261*231) * 27131-S1.2 و (261*231) * 27131-S1.3 در ردیفهای بعدی قرار گرفتند (جدول ۳).

تجزیه خوش‌های چند متغیره (Mohammadi 2006) بر مبنای میانگین صفات ظاهری ریشه (صفی، فرم و یکنواختی ریشه هیبریدها) و نیز صفات کمی و کیفی (عملکردنی، عیارقند و راندمان استحصال) هیبریدهای این آزمایش را در پنج گروه دسته‌بندی کرد (شکل ۲). هیبریدهای (261*231)

شکل ۲ تجزیه خوش‌های بر مبنای صفات کمی و کیفی هیبریدها در دو منطقه کرج و مغان- سال ۱۳۸۹

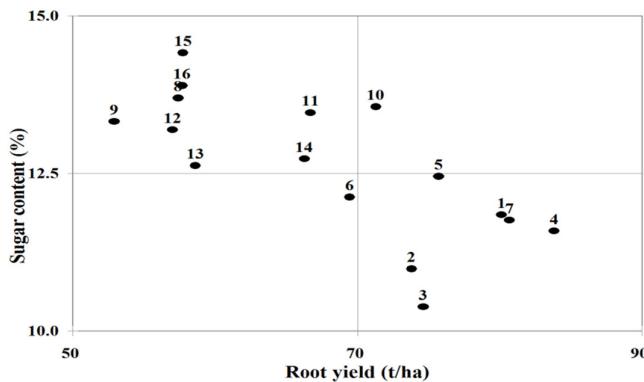
می‌باشد نیز نشان داد بهترین هیبریدها با در نظر گرفتن میانگین دو صفت عملکردنی و عیارقند هیبریدهای شماره

نتایج حاصل از تجزیه بای‌پلات(شکل ۳)، که روشنی کارآمد برای شناسایی و انتخاب هیبریدهای مورد آزمون

(۴)، (۱۰)، * 27131-S1.3، * 27102-S1.44 و (۲۶۱*۲۳۱) را به عنوان مواد ژنتیکی امید بخش در فرایند اصلاح رقم خوش فرم مورد استفاده قرار داد.

(۲۶۱*۲۳۱) * (۱۰)، (۲۶۱*۲۳۱) * 27102-S1.46، (۶)، (۲)، (۵)، (۲۶۱*۲۳۱) * 27102-S1.4 و (۲۶۱*۲۳۱) * 27131-S1.3 بودند.

لذا با توجه به انطباق نتایج تجزیه خوش‌های و بای‌پلات میتوان در مجموع، هیبریدهای شماره (۵)، * (۲۶۱*۲۳۱)

شکل ۳ نمودار بای‌پلات (دو بعدی) بر مبنای میانگین عملکردیشه و عیارقند هیبریدهای مورد آزمون در دو منطقه کرج و مغان - سال ۱۳۸۹

علوفه‌ای ناخالصی‌های ریشه بهویژه پتاسیم در آن‌ها بالا است. تلاش زیادی برای بهبود این صفات در مراحل مختلف اصلاحی شده است اما هنوز برای صفات کیفی و اجزاء غیرقندی مثل سدیم (Na) و پتاسیم (K) امکان گزینش مجدد وجود دارد و با انتخاب تک بوته می‌توان وضعیت این صفات را بهبود بخشید. گزینش برای کاهش اجزاء غیرقندی (سدیم، ازت و پتاسیم) در نسل‌های متوالی منجر به ژنتیک‌هایی با خلوص بالا خواهد شد که می‌توان از آن‌ها در تلاقي‌های به نزدی استفاده نمود. با توجه به گسترش بیماری ریزومانیا در مناطق مختلف کشور انتقال ژن (های) مقاوم به این لاین‌ها و در نهایت تهییه هیبریدهای خوش فرم و مقاوم به ریزومانیا از دیگر مواردی است که می‌بایست مدنظر قرار گیرد.

نتیجه‌گیری

انتقال ژن یا ژن‌های مقاوم از منابع وحشی یا خویشاوندان زراعی به گیاهان زراعی باعث افزایش تنوع ژنتیکی و افزایش عملکرد و پایداری تولید در روش‌ها و استراتژی‌های جدید می‌شود. تهییه ارقام چندرقند با ریشه صاف و یکنواخت از اهداف به نزدگران بوده تا خسارت‌های زمان برداشت به حداقل برسد. در این ارتباط تلاش‌های زیادی انجام گرفته تا صافی و گردی ریشه از چندر لبوئی (Mesken 1990) و صافی و فرم مخروطی ریشه از چندر علوفه‌ای (Theurer 1993) به ارقام چندرقند انتقال یابد. هدف اصلی این تحقیق انتخاب هیبریدهایی با فرم ریشه مناسب (صاف و مخروطی) و کمیت و کیفیت مطلوب بود مواد ژنتیکی به دست آمده از نظر فرم ریشه بسیار مناسب اند اما به دلیل منشا

منابع مورد استفاده:**References:**

- Ahrens W, Babel G, wolf A. Beeinflussung des Erdanhangs von Zuckerrueben durch Sortenwahl. 1990;39(1):20-21
- Brussard B. Breeding for an improved root shape to reduce dirt tare. Proc. IIRB Congress. 1996.
- Coe G. Registration of sugar beet line Sp83 30- 0. Crop. Sci; 1981, 21, 478.
- Deming GW. Recent results with sugar*red garden beet hybrids - proc. ASSBT; 1950,180- 193.
- Fauchere J. Reduction de la take - terre. proc. IIRB congress, Brussels; 1989, 52: 65- 77.
- Fischer HE. Origin of weisseschesishe Rube, (White silesian beet) and resynthesis of sugar beet. Euphytica; 1989, 41: 75-80.
- IBPGR. Descriptor for beet. Center for genetic resources the Netherlands. 1991.
- Kozlowski AI. Sugar beet with round - shaped roots. Proc. LeninAcad. of Agric. Sci. USSR; 1947, 20- 21.
- Mesbah M. Transfer of globe-shaped and smooth root traits from red-table and fodder beet to the Sugar beet.research report. agriculture research and education organization. Sugar beet seed institute. 2005. (in Persian)
- Mesken M. Breeding sugar beet with globe - shaped roots to reduce dirt tare. IIRB Proc. 53rdWinter Congress. 1990, PP. 111- 119.
- Mohammadi SA. Analysis of molecular data in terms of genetic variation. In: Proceedings of 9th Agronomy and plant breeding congress. University of Tehran. 27-29 Aug. 2006, 96-117. (in Persian)
- Olsen Jk, Enike HG, Alice S, Jorgense B. Genetic potential forbreding forlow tare. Danisco Seed. Hojbygaardvej 31. DK- 4960 Holeby. Proc. of the64th IIRB congress. 2001, 529-533.
- Theurer JC. Pre - breeding to change sugar beet root architecture. Journal of Sugar Beet Research; 1993, 30(4): 221- 239.
- Tsialtas JT, Maslaris N. Sugar beet shape and its relation with yield and quality. Sugar Tech. 2010, 12(1): 47-52.